

Tato diplomová práce pojednává o duchovním vývoji směřujícím k národnímu sebevědomí v době osvícenství v českých zemích od počátku vlády Marie Terezie až do revolučního roku 1848. Osvícenství-evropský fenomén, který je charakteristický změnou myšlení, sebeuvědomováním se, ideou tolerance a emancipace člověka přispěl v důsledku reforem k zásadním společenským, politickým i církevním změnám. Tyto změny vycházejí nejen z filozofických vlivů, ale také z panovníckých reforem za doby vlády Marie Terezie a především Josefa II. Tereziánský osvícenský katolicismus a josefínský reformismus plně nastartovaly cestu od osvícenství k liberalismu.